

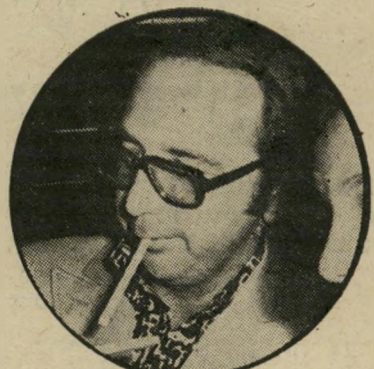
● לכתב הטלוויזיה בכנסת, אלימלך רב, על הכתבה האחרונה מהמושב הישלישי של בית-הנבחרים (יום רביעי 28.7). רם צילם את מלכת-היופי רינה כורר מסינגר, שהייתה אורחת הכנסת, ובחיתוך חד עבר לצילום פניה של ח"כ שולמית (שולה) אלוני, שנאמה באותו יום ברמליה.

בהזדמנות זו: צל"ש כללי לרם, על הידיווחים השוטפים והמעניינים מהכנסת, שבהם מתגבר רם על הישעמום שבבית ועל מלחמות של מיספר חברי-כנסת נגדו ונגד שידוריו.

● לצוות הישראלי באולימפיאדה, בראשותו של אלכס גרערי, על שלל השידורים מהאולימפיאדה, למרות שלעיי

כתב רם בגיבעת זרם

ראשי-צוות גיקערי במונטריאול

תים הגוימה הנהלת הטלוויזיה בשעות שידור ממונטריאול, על חשבון תוכניות אחרות, ולמרות שלעיתים קרובות היו הי שדרים והפרשנים למיניהם, כיוסף טולק, מאריכים בדברים ומגבבים שטויות של מדוריספורט בעיתונות היומית, היה מיבצע הטלוויזיה במונטריאול אבן-ציון בי דרכה של הטלוויזיה הישראלית, וראוי שיילמד ממנו.

מאחרי המסך

עיסקה תמורת יוני

בבניין הטלוויזיה מהלך סיפור מזעזע: אחרי פעולת אנטבה צילמה הטלוויזיה את מסיבת-העיתונאים שערך הרמטכ"ל, רביאלוף מרדכי (מוטה) גור. המסיבה נראתה לרבים כתשובתו של הרמטכ"ל ל יצחק רבין, שהילת המיבצע נקשרה ל ראשו. למחרת היום פנתה הטלוויזיה אל דובר צה"ל בבקשה שיגרתית. במסגרת כתבה על גיבור המיבצע, יהונתן (יוני) תנחיתו ז"ל, ביקשה הטלוויזיה לראיין קצין שהיה בשעתו המג"ד של יוני. ראיון כזה טעון אישור מוקדם מטעם הדובר.

אולם הדובר לא נתן את האישור. ללא כחל ושרק הציע לאנשי הטלוויזיה עיסקה פשוטה: תמורת קבלת האישור לראיון,

כתב צבאי שי ואשתו גינסה מול גירסה

שעבר ביקשה לישכתו ממחלקת-החדשות של הטלוויזיה לשלוח צוות לסקור טכס הנוכח מיפעל ההתפלה החדש, ונענה כי שיליה.

ברילב החרה-החזיק אחרי ראשי-הממש" לה, ונתן אף הוא דוגמה. הוא ביקש להכין כתבה על שמונה עובדים במיפעלי ים-המלח, שבמשך שנים רבות לא החסירו יום עבודה אחד, והטלוויזיה לא הסכימה. ברילב כחח לספר לראשי-הממשלה כי באותו יום טילפן אליו דן שילון, מנהל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה, וסיפר לו כי אכן נשלח כתב, טיביה ארבל, ל מיפעלי ים-המלח, אך כתבתו של ארבל לא היתה ראויה לשידור, לא מהבחינה המיקצועית ולא מבחינת הנושא, ומשום כך נגנזה.

אחרי שפסקו את ליכס זה לפני זה, הסכימו רבין וברילב כי יש לערוך ניקוי ראש יסודי במחלקת-החדשות.

שילון מערער

על פסקי-הדין

עירעור מעניין ביותר עומד להגיש מנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה, דן שילון, על פסקי-הבוררות של סגן יושבי ראש מליאת רשות השידור, ועורך ענ המישחר, היום שור בעניינו של הכתב איתן אורן.

בין שאר קביעותיו, שהצדיקו לחלוטין את אורן בסכסוך שלו עם מחלקת-החדשות (העולם הזה 2029), קבע שור כי "רשות-השידור תאפשר לאורן חופשה ללא-תשלום בת שלוש שנים, למילוי שלי חות לאומית בחו"ל".

לשילון התברר כי תקשי"ר עובדי-המדינה קובע בפירוש, שחופשה-ללא-תשלום אפשר לתת רק לעובד שעבד בשירות המדינה שש שנים ויותר. אורן עבד ברשות השידור, רק כשנתיים, ולכן מנוגד פסקי-הדין של שור לתקשי"ר. משום-כך עומד שילון לערער.

אין ספק כי העירעור הוא רק עניין של יוקרה. מאחר שברור לגמרי שבמחלקת החדשות ייערכו בשלוש השנים הקרובות שינויים רבים, וספק רב אם אורן יוכל להשתלב או שוב בעבודת המחלקה, גם אם לא יצליח העירעור על פסקי-הדין.

מהפכת מונטריאול

בטלוויזיה

על-פי סקר מוקדם שערכה רשות השידור לקראת האולימפיאדה במונטריי אול, התברר לה כי לפחות 32 אחוזים מה מבוקרים 58 אחוזים מבני-הנוער היו מוכנים להישאר ערים עד שעה מאוחרת בלילה, כדי לצפות בשידורי האולימפיאדה.

אולם הרשות לא הסתפקה בסקר הי מוקדם, אלא הטילה על המכון למחקר חברתי שימושי, בראשותם של הפרופסור רים דויד גוטמן ואליריהו כץ, מי שהיה מנהל הטלוויזיה הראשון, לערוך סקר על הצפייה בשידורים בימי השידורים עצמם.

הרשות עדיין לא קיבלה את תוצאות הסקר, שנעשה על-פי מדיגם רחב ביותר. אולם מתוצאות-ביניים כבר ברור שהצפייה בשידורים ממונטריאול עלתה על כל הי

תשרד הטלוויזיה את מסיבת-העיתונאים של הרמטכ"ל בפעם השנייה, כמלואה. הטלוויזיה סירבה לבצע את העיסקה.

בפי דובר צה"ל, תתיאלוף יואל כץ פורת, היתה גירסה שונה לגמרי:

לדבריו, עצם הצגת העניין בצורה הנ"ל מוכיחה כי מדובר בעלילה. שכן אין זה בסמכותו של דובר צה"ל לאשר לטלוויזיה ראיון עם קצין בדרגת אלוף-מישנה. הדבר נתון לסמכותם של הרמטכ"ל ושר הביטחון. משום כך גם לא יכול היה דובר צה"ל להציע עיסקה כלשהי מהסוג המוזכר. מה שאירע, לדיברי כץ-פורת, הוא ש באותו יום היו שתי התקשרויות בין הי טלוויזיה ודובר-צה"ל. באחת מהן פנה הי כתב הצבאי של הטלוויזיה, נחמן שי, אל הדובר, וביקש רשות לראיין את מפקדו של יוני. הדובר הבטיח, לדבריו, לטפל בהשגת האישור הדרוש משרי-הביטחון. ואומנם, בשעה שש בערב באותו יום בישר הדובר לטלוויזיה כי ניתן האישור הי מבוקש. אלא שאז נמסר לו שהאישור הגיע מאוחר מדי, ולא ניתן עוד לשלב את הי ראיון בכתבה לזיכרו של יוני.

באותו יום, ללא קשר לאישור הנ"ל, ביקש הדובר מהטלוויזיה לתקן קטע מ דיברי הרמטכ"ל במסיבת-העיתונאים, שי שודרה יום קודם-לכן. לטענת הדובר, שידרה הטלוויזיה את דיברי הרמטכ"ל במקוטע, השמיטה מדבריו שישה מישפטים שהיו חשובים להבנת הרעיון שרצה הי רמטכ"ל להביע. לפיכך ביקש הדובר לשדר את ששת הפסוקים שנקטעו, כדי להעמיד את דיברי הרמטכ"ל על דיוקם.

ההבדל בין שתי הגרסות יובא, ככל הנראה, להכרעה בביורר פורמלי, שיערך בדרג גבוה.

רבין וברילב

נגד הטלוויזיה

במיתקפה חריפה על הטלוויזיה יצאו בשבוע שעבר ראשי-הממשלה, יצחק רבין, ושרי-המיסחר-והתעשייה, חיים כרילב. ההזדמנות לכך היתה מסיבה שערך רבין בביתו בירושלים, לכבוד חברי סיעת-המערך בכנסת. אחרי הנאומים הי רישמיים נסבה השיחה בין רבין לבין הי טובבים אותו על נושא אחד ויחיד: הטלוויזיה.

כעסו של רבין הופנה לעבר שתי כתיבות על בנה טפחות, האחת של הכתב הכלכלי אכרהם (כוש"י) קושניר והשנייה של הכתב הפרלמנטרי, אלימלך רם. קושניר פירסם ביומן השבוע כתבה על הרווחים המורפים של בנק טפחות, ואילו רם גילה במבט ספית חשוב לפרשת הוירה, שניתנה למנהל הבנק משה מן.

לפי כתבתו של רם התגלה, כי מנכ"ל מישרד-השיכון, דויד ויינשל, העלים פרטים חשובים מדו"ח היועצת-המישפטית של מישרד השיכון, בתיה אבלין, כאשר הופיע בפני ועדת-הכספים של הכנסת. כדי לחזק את טענותיו, הביא רם ראיונות עם שני חברי-כנסת, האחד מהקואליציה, ח"כ ירי אמוראי והשני מהאופוזיציה, ח"כ יחזקאל פלומין, ושניהם התייחסו בשלילה מוחלטת למעשיו של ויינשל.

רבין לא התייחס לחומר עצמו, שהיה בשתי כתבות אלה, אלא שאל: "בשביל מה צריך להעלות כתבות על מה שקרה לפני שנה?" רבין אף טען, כי בשבוע

מצופה. ברור לגמרי כי הצטייה בשידורי האולימפיאדה תשיג את ממוצע-הצפייה של כל תוכנית אחרת ששודרה אי פעם בי טלוויזיה, כולל כליבו-טק, ניקוי ראש וי מבט.

בינתיים גם נראה כי אומדת רשות השידור, שהמיבצע כולו יעלה רק 750 אלף לירות, התבדתה. בסיכומים בלתי-רשמיים התברר כבר עתה, כי המיבצע כולו עלה הרבה יותר ממיליון לירות.

כולם עושים דיאטה

בשרשרת אירועים חברתיים עומדים לחגוג חבריה של המפיקה ועורכת התוכנית לילדים, אסתר סופר, את הופעת ספר מתכונני-הדיאטה שכתבה. עובדי הי טלוויזיה מרגישים כולם שותפים להוצאת הספר.

סופר עשתה לפני כשנה דיאטה חריפה, שבה הורידה למעלה מ-20 קילוגרמים תוך תקופה קצרה. מיבצע שזכה בהערכת כלי לית ובחיקוי, רבים מעובדי הטלוויזיה, ביניהם מי שהיה מנהל התוכניות בעיברית יצחק (צחי) שימלעוני, ומנכ"ל רשות השידור עצמו, יצחק ליבני, ביקשו מי סופר את הדיאטה שלה, והלכו בעקבותיה בהורדת הקילוגרמים המיותרים.

כמה שדרנים ומבקרי-טלוויזיה הציעו לי אסתר לכתוב ספר כיצד לרדת, שבו יהיו הנחיות ומתכונים מיוחדים להרזיה. סופר פנתה למבקרת הטלוויזיה של מעריב, נעמי

מפיקה סופר דיאטה קולקטיבית

גל, ויחד ניגשו השתיים לכתוב את הספר. העומד לצאת בשבוע הבא בהוצאת עדונים. ידידיה של אסתר מכינים שרשרת של מסיבות לכבוד האירוע, אשר ככולן יהיה הכיבוד על סהרת המתכונים שמופיעים בספר.

על הגל

ריוח על מאיר פעיל

ביום החמישי האחרון כנס ח"כ מאיר פעיל ללישכתו של מנהל הרדיו חגי פינסקר בתל-אביב, וקרא: "למטה הורי גים אנשים, ואתה יושב כאן!"

פעיל הודמן באותה שעה למישרדי הי רדיו בקרייה בתל-אביב, וכשעלה במדרי גות שמע צרור יריות מלמטה. לאחר התי פרצותו של פעיל, שהוא אלוף-מישנה במילואים, ירד מנהל-הרדיו במהירות כדי לברר מה קרה. התברר לו כי השומר, הי מועסק על-ידי חברת-שמירה פרטית, הי מוסקד על השער של מישרדי הרדיו ו אולפניו בתל-אביב, השתעשע בתת-מיקלע עווי שהיה בידו, ופלט צרור, הבמאי גיורא מנור והעיתונאי משה כץ שאול, שהיו באותו רגע בפתח היציאה, ניצלו בנס מהצורר, שפגע רק במכוניות שחננו במגשר-החגיגה הסמוך. היחידים שלא התרגש מכל העניין היה איש הרדיו של וותיק גרעון לביארי, שכאשר שמע את היריות אמר: "זה עוד פעם ניסים קמחי עם הפעוליים שלו!"

קימחי הוא אחד מעושייה-הפעוליים של הרדיו.